

Gedəlim

*Qan ilə dəstəmaz alıb
Yürü, namaza gedəlim...*
Qazi Bürhənəddin.

Ərənlərə salam olsun,
Durub pişvaza gedəlim!
Qandan qorxan qoy almasın,
Biz dəstəməzə gedəlim!

Haqq yolunda can deməyə,
«Qan» deyənə «qan» deməyə.
Özünü qurban deməyə
Nəzir-niyaza gedəlim!

Yürü gedək dan yerindən,
Oynasın meydan yerindən.
Bahar doğsun qan yerindən-
Qış ötsün, yaza gedəlim.

Döyüş mərdin meydanıdı,
Dəli nəre nişanıdı.
Bayraq şəhidlər qanıdı,
Bayrağımıza gedəlim!

Düşməninə öc igidlər,
Qurd ürəkli ac igidlər.
Xınalanıb qoç igidlər -
Bayramımıza gedəlim!

Gözəlləşir

Gözəl, üzünün nurundan
Göyün üzü gözəlləşir.
Camalına heyran qalan
Ayın özü gözəlləşir.

Hamı dönüb aşığına,
Söz varmı yaraşığına?!
Kim üz tutsa işığına
Könlü-gözü gözəlləşir.

Sevda mehisən səhərin,
Bahardı bəzəyin-bərin.
Qədəmin dəyən yerlərin
Çölü-düzü gözəlləşir.

Orxan Paşa deyir, mən də
Vurğununam ürəyimdə.
Sənə gözəl deyiləndə
«Gözəl» sözü gözəlləşir.

Durnaların Bağdad eli

Qismət belə gətirdi,
mən də gəlib keçdim
durnaların Bağdad elindən.

Çoxdan,
lap çoxdan duymuşdum
xətirlə adını,
xurmalı dadını
yüyrək ozan dilindən.

Hələ bir «Durna teli» söhbəti də
yayılmışdı

Koroğlu Çənlibelindən...
Mən görəndə

nə zaman o zamanıydı,
nə dövrən o dövrən:
əriyib gedirdi
durnaların Bağdad eli,
əriyib gedirdi

o ilgim şəhər,
o qoca karvan,
durnalı bağları viran,
xurmalı bağları viran...

Orxan PAŞA

Bombalar,
güllələr altında
uçulurdu, sökülürdü
durnaların Bağdad eli.
Füzuli ahıyla,
Kərbəla fəryadıyla
hönkürürdü
durnaların Bağdad eli.
Qan tökülürdü hər yerindən,
qan tökülürdü kəndindən,
bazarından, şəhərindən,
yaralı durna lələklərindən.
Qan tökülürdü
lənətə gəlmiş neft üzündən.
Çırpınırdı
durnaların Bağdad eli,
Çırpınıb qurtula bilmirdi
neft qoxuyan qan dənizindən...

Sənin səsin

Görən hardan əsdi bu xəfif nəsim?
Ovsunu nitqimi bağlayıb gedir.
Bənövşə ətirli mehriban səsin
Dumduru bulaqdır, çağlayıb gedir.

Bülbüllər son qoyub bəhsəbəsinə,
Qumru nəğməsinin rəngi qaçıbdı.
Duyğular sayrısan ilgim səsinə
Elə bil mələklər qanad açıbdı.

Yoxsa bir pay kimi enmişən, gözəl,
Göylərin ulduzlu yaraşığından.
Dilində, səsinə bərq vuran sözlər
Bəlkə də yoğrulub ay işığından?!

Kəpənək qanadlı həzin pıçıltın
Məni titrətdikcə uşaqlaşırım.
Eh, daha dillənmə, gözüm yaşardı,
Səsinə bürünüb uzaqlaşırım...

Səndən küsmüşəm

Göyün o üzünə yetişib halım,
Mələklər də bilir, səndən küsmüşəm.
Durnalara köks ötürdür əhvalım-
Lələklər də bilir, səndən küsmüşəm.

Qısılib qalmışam küncə, gəzmirəm,
Təbriz axtarmıram, Gəncə gəzmirəm.
Heç sənə bənzəyən qönçə gəzmirəm-
Çiçəklər də bilir, səndən küsmüşəm.

Susub ürəyimin bülbül dilləri,
Ləpələnmir ala gözlü gölləri.
Sorağınca yollamıram yelləri-
Küləklər də bilir, səndən küsmüşəm...

P.S. Azərbaycan Respublikasının
Dövlət mükafatı laureatı Məhərrəm
Qasımlı öz şeirlərini Orxan Paşa
adından təqdim etmişdir.